

Dosarul nr. 2ra-762/21

Prima instanță - (Judecătoria Drochia, sediul central) jud: V. Craveț
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Cereteu și recursului declarat de Victor Bîrnaz,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Cereteu împotriva lui Victor Bîrnaz cu privire la revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului agricol, încasarea venitului ratat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 22 martie 2017, Andrei Cereteu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Bîrnaz, solicitând revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului agricol cu nr. cadastral xxxxx, situat în extravilanul s. Chetrosu, r-nul Drochia, de către Victor Bîrnaz; încasarea venitului ratat, plata de arendă neachitată pe ultimii trei ani inclusiv, produse de grâu 1050 kg ($350 \times 3 = 1\ 050$ kg) preț 2,41 lei x 1050 kg = 2 530,50 lei, semințe de floarea soarelui 300 kg x 3 = 300 kg preț 6,50 lei x 300 = 1 950 lei, zahăr 60 kg ($20 \times 3 = 60$ kg) preț 14,10 lei x 60=846 lei, iar în total 5 326,50 de lei; recuperarea prejudiciului moral estimat în sumă de 10 000 lei; compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit procesului-verbal f.n. din 26 ianuarie 2004 al executorului judecătoresc Viorica Zaporojan, a primit terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0.9351 ha, situat în extravilanul s. Chetrosu, r-nul Drochia.

La 4 februarie 2004 a înregistrat terenul nominalizat la Oficiul Cadastral Teritorial Drochia filiala ÎS „Cadastru”.

Pe parcursul a mai mulți ani, din motive neîntemeiate, pârâtul îi creează obstacole în folosirea bunului agricol enunțat, prin faptul că a îngrădit terenul cu

plasă metalică, a pus lacăt mare la porțile improvizate, depune cereri de chemare în judecată, care sânt refuzate ca fiind neîntemeiate.

La nenumărate cerințe de a înlătura obstacole la folosirea terenului agricol Victor Bîrnaz nu reacționează, fapt ce l-a determinat de a se adresa cu cerere în instanța de judecată.

A menționat că la 2 august 2012 Victor Bîrnaz a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Romanciuc și Andrei Cereteu privind repunerea în termen a acțiunii, declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol, declararea nulității parțiale a procesului-verbal de transmitere a averii de către executorul judecătoresc Drochia Viorica Zaporojan.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 30 septembrie 2013 acțiunea a fost repusă în termen, fiind admisă integral.

Prin decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Cereteu Andrei și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2013 a Judecătorei Drochia.

Ulterior, prin decizia din 24 septembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Andrei Cereteu fiind casată integral decizia din 6 martie 2014 Curții de Apel Bălți și hotărârea din 30 septembrie 2013 a Judecătorei Drochia, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care s-a respins integral acțiunea lui Victor Bîrnaz ca fiind neîntemeiată și tardivă.

După această hotărâre Victor Bîrnaz, prin intermediul lui Romanciuc Iulia, a inițiat nenumărate cereri de chemare în judecată cu contestarea hotărârilor în toate instanțele, care au fost respinse ca neîntemeiate.

A invocat că deoarece pârâțul Victor Bîrnaz i-a creat obstacole în folosirea terenului agricol cu cadastral xxxxx cu suprafața de 0.9351 ha, pe care dându-l în arendă ar fi putut primi o plată de arendă (venitul ratat pe ultimii trei ani) în sumă de 5 326,50 lei, inclusiv produse de grâu 1 050 kg (350 x 3 = 1050 kg) preț 2,41 lei x 1 050 kg = 2 530,50 lei, semințe de floarea soarelui 300 kg x 3 = 300 kg preț 6,50 lei x 300 = 1 950 lei, zahăr 60 kg (20 x 3 = 60 kg) preț 14,10 lei x 60 = 846 lei, iar în total 5326,50 lei.

Totodată, reclamantul a invocat că prin acțiunile lui Victor Bîrnaz i s-a cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează în quantum de 10 000 lei, fiind o recompensă adecvată în legătură cu pierderea speranței în adevăr, suferințelor psihice pentru că i-a tulburat modul obișnuit de viață.

Prin hotărârea din 3 septembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Cereteu împotriva lui Victor Bîrnaz cu privire la revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului agricol, încasarea venitului ratat și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 3 septembrie 2019, Andrei Cereteu a declarat apel împotriva hotărârii.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Andrei Cereteu, s-a casat parțial hotărârea din 3 septembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul central, în partea respingerii acțiunii depuse de Andrei Cereteu ce ține de revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului agricol și, în această parte, s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis cererea lui Andrei Cereteu împotriva lui Victor Bîrnaz privind revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului agricol.

S-a obligat Victor Bîrnaz să restituie lui Andrei Cereteu terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx, suprafața de 0,9351 ha, situat în extravilanul s. Chetrosu, r-nul Drochia și să înlătore obstacolele create în folosirea și posesia terenului indicat.

S-a încasat de la Victor Bîrnaz în beneficiul lui Andrei Cereteu suma cheltuielilor de judecată de 12 333 de lei.

În rest, hotărârea instanței de fond s-a menținut.

Pentru a pronunța această soluție, cu privire la cerința lui Andrei Cereteu privind înlăturarea obstacolele în folosirea terenului agricol, instanța de apel a constatat că aceasta este întemeiată, din considerentul că, terenul agricol în litigiu este deținut de către acesta cu titlu de proprietate, conform extrasului din registru bunurilor imobile, dar la judecarea cauzei în fond s-a stabilit că acest teren este folosit de către pârâtul Victor Bîrnaz, care nu admite folosirea acestuia de proprietarul legitim, prin ce se încalcă dreptul de proprietate al apelantului Andrei Cereteu.

Referitor la capătul de cerere privind încasarea venitului ratat și repararea prejudiciului moral, Colegiul instanței de apel a reținut că acestea sunt neprobate și just au fost respinse de prima instanță.

La 19 martie 2021, prin intermediul poștei (vol. II, f.d.118), Andrei Cereteu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând să fie admis recursul și modificată decizia, cu încasarea de la Victor Bîrnaz a sumei de 5 326,50 de lei cu titlu de venit ratat și a sumei de 3 000 de lei, achitată pentru efectuarea actului de constatare cu nr.04/12 din 4 decembrie 2020 întocmit de SRL „Geo-Mir Company”, cu menținerea în rest a deciziei.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este întemeiată, însă instanța nemotivat nu a încasat în beneficiul său, de la pârât beneficiul obținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat) manifestat prin plata arendei ce urma să o încasez pentru trei ani în sumă de 5 326,50 de lei.

A menționat că în susținerea pretențiilor respective, a anexat copia contractului de arendă a terenului agricol din 30 iulie 2014 încheiat între SRL „Desetincom”.

Totodată, în susținerea cererii de chemare în judecată a fost anexat actul de constatare cu nr.04/12 din 4 decembrie 2020 întocmit de SRL „Geo-Mir Company”, privind identificarea terenului agricol. Pentru aceste servicii au fost achitate 3000 lei.

La 23 aprilie 2021, prin intermediul poștei, Victor Bîrnaz a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând să fie admis recursul și casată decizia.

În motivarea recursului, Victor Bîrnaz a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond și nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Instanța a admis probe care nu au fost pertinente și admisibile, deoarece a fost admisă ca probă și apreciat cu forță probantă actul întocmit de executorul judecătoresc Vicol Mariana la 11 februarie 2020, foto-tabela și înregistrările video, care nu pot fi admise ca probe.

La fel consideră că instanța de apel la admiterea demersului apelantului Andrei Cereteu în ședința de judecată de prezentare a înscrisurilor ca probe după expirarea termenului de pregătire a cauzei către dezbateri, în faza de dezbateri judiciare au fost încălcate cerințele art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La fel, a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin de către Curtea de Apel, iar concluziile Curții sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată recurenților, prin intermediul poștei, la 25 februarie 2021, fiind recepționată de către Victor Bîrnaz la 3 martie 2021.

Careva date referitoare la recepționarea deciziei integrale de către Andrei Cereteu la materialele dosarului lipsesc.

Din aceste motive, Colegiul consideră că cererile de recurs au fost depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor/recurenților cererile de recurs, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Până la data examinării admisibilității cererilor de recurs, intimații/recurenții nu au depus referințe.

Examinând temeiurile recursurilor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a ei, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Andrei Cereteu și recursul declarat de Victor Bîrnaz nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Andrei Cereteu și recursul înaintat de Victor Bîrnaz.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari